

θυσμένοι άλλοι από φόβον και άλλοι από... και ούτω έ-
τάφη ο νεκρός ως χολεριασμένος εν μέσω μεγάλου πατά-
γου, αλλά τὰ καρδιοκτυπήματα και ο θόρυβος μείναντα ά-
ταφα ηΰξανον. Η κωμωδία αυτή δεν περιωρίσθη μόνον εν
Μεσσήνῃ, αλλά και μία πράξις αυτής παρεστάθη έπιτυχώς
και ένταυθα υπό άλλων προσώπων.

Έν τῷ μεταξύ του εκεί θορύβου, αἱ άρχαί Μεσσήνης, πε-
φοβισμένοι σπεύσασαι εν σώματι επί του τηλεγραφείου ά-
νήγγειλον την εκεί εμφάνισιν της χολέρας. Ο κ. Νομάρχης
όστις πρώτος είδοποιηθείς, πελιδνός τρέχει ανά τας όδους
και φαρμακεύει, διά νά εύρη και αποστείλῃ εις Μεσσήνην
ιατρούς μή μεθυσμένους, οὓς εύρων αποστέλλει κατεσπευ-
σμένως, ίνα ενεργήσωσι τὰ δέοντα πρὸς διάγνωσιν της ά-
σθενείας κλπ.

Πρίν όμως οὔτοι φθάσωσιν εκεί, ή άπαισία αυτή είδησις
ὡς δι' ήλεκτρικοῦ ρεύματος διαδοθεῖσα εις άπασαν την πό-
λιν μας, κατετρόμαξε και έσκόκωσεν εις τὸ ποδάρι άπνικτας
μικρούς τε και μεγάλους, πλειότερον από τούς Μεσσηνίους.
Πολλοί δέ μάλιστα εκ του φόβου των έφαντάσθησαν ότι αἰ-
σθάνονται και συμπτώματα χολέρας και έτρεχον οἱ μὲν εις
του Σταματελάκη οἱ δέ εις του Κολοκούνη διά νά ροφίσω-
σιν άγγλικόν ρῶμι ή μαστίχα, ίνα δι' αὐτῶν εξασφαλισθῶ-
σιν μέχρι της διαγνώσεως της άσθενείας υπό των ιατρῶν
και διά τούτο τὸ έσπέρας είδόν τινες εξ αὐτῶν προσβεβλη-
μένους, όχι εξ άσιατικῆς χολέρας, άλλ' άλλους εξ άγγλι-
κῆς, άλλους εξ έγγωρίου και άλλους εκ χιώτικῆς χολέρας...
Δέν γνωρίζω αν κανείς εξ αὐτῶν κατά την διάρκειαν της
προσβολῆς συνέταξε και την διαθήκην του.

Ὡς ήτον έπόμενον, οἱ ιατροὶ κ. κ. Χρυσόσπαθης, Κουτζο-
ρητόπουλος και Άλθανάκης, άφικθέντες εις Μεσσήνην και
ένεργήσαντες μετά των εκεί ιατρῶν πραγματικὴν έπιστη-
μονικὴν νεκροψίαν, καθισούχασαν τούς θορυβηθέντας Μεσ-
σηνίους και Καλαμίους· και ούτω έτελείωσε και ή κωμω-
δία αυτή διά τού διαμελισμοῦ του νεκροῦ του άτυχοῦ
Ζάρκου.

Εἶνε μά την αλήθειαν φίλτατον «Μή Χάνεσαι», λυπηρόν,
ιατροὶ έπιστήμονες και καυχόμενοι ὡς ο άνωτέρω επί ίκα-
νότητι, νά υποπίπτουν εις τοιαῦτα φοβερά λάθη, έσπειρόν-
τες τὸν πανικόν εις δόλκηνρον λαόν και θέτοντες αὐτὸν
εις άναστάτῳσιν, και ενώ μάλιστα προσκαλοῦνται νά συμ-
πράξωσι μετά των συναδέλφων των ν' άρνώνται, έπιμέ-
νοντες εις την πεπλανημένην ιδέαν των χάριν μικροφιλοτι-
μίας, ή ιδιοτροπίας, χωρίς νά λαμβάνωσιν ύπ' όψιν των και
τάς συνεπειάς της τοιαύτης παραλόγου έπιμονῆς.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Κάμνε ὅ,τι λέγω, και ὅχι ὅ,τι πράττω. Τοι-
ουτοτρόπως πρέπει νά έπιγραφῇ άρθρον του υπό τὰ ρεύματα
του Νιαγάρρα χαθέντος περιφίμου Βέμπ, δημοσιευθὲν μετά
τὸν θάνατόν του. Τὸ άρθρον πραγματεύεται περί θαλασ-
σίῳν λουτρῶν· εἶνε δέ τόσῳ περίεργον νά ακούῃ τις τὸν
άνθρωπον, όστις έπέπρωτο νά άπολεσθῇ εν τῇ άφροεστέρα
τῶν έπιχειρήσεων, ότι δύναται νά φαντασθῇ και νά συμ-
βουλεύῃ την φρόνησιν και την περίσκεψιν εις τούς κολυμ-
βώντας. Έάν συνεμόρφου την διαγωγὴν του πρὸς τούς κα-
νόνας· τούς όποιους παραθέτει, δέν θά έρρίπτετο βεβαίως
εις τὰ ύδατα του Νιαγάρρα, και θά έξούσεν έτι.

Θάρρος και θράσος. Έν τῷ ίδίῳ άρθρῳ μεταξύ
ποικίλων λεπτομερειῶν ο πλοίαρχος Βέμπ ύποδεικνύει δι'
έναργοῦς παραδείγματος την μεταξύ θάρρους και θρασύτη-
τος διαφοράν: Δύο νέοι: έλούοντο έντός θαλάσσης τεταραγ-
μένοι· ο εἰς προσπαθεῖ νά σώσῃ τὸν έτερον νά πλεύσῳσι μέ-
χρις ενός βράχου, όστις ήτο εις άρκετὴν απόστασιν· άλλ' έ-
πειδή ο δεύτερος δέν συγκατετίέτο, ο σύντροφός του τὸν
ύβρίζει «δειλὸν» και έπιχειρεῖ νά πλεύσῃ μόνος εις τὸ ύπο-
δειχθὲν σημεῖον, άποδεικνύνον οὔτω την γενναϊότητά του.
'Αλλά πρίν φθάσῃ εις τὸν βράχον, αἰσθάνεται εκλιπούσας
τάς δυνάμεις του· στρέφεται πρὸς την παραλίαν, κάμνει ση-
μεῖα, και μετ' ολίγον αναγκάζεται νά καλέσῃ εις βοήθειαν.
Τότε σπεύδει ο «δειλός» εις βοήθειαν του κινδυνεύοντος
συντρόφου, όστις θά έπνίγετο χωρίς αὐτοῦ, και άμφοτέροις
φθάνουσι εξηντλημένοι εις την άκτὴν.

Εὔγε, ξενοδόχοι! Δέν πρόκειται δυστυχῶς περι-
τῶν ιδιῶν μας, τούς όποιους κανείς δέν έχει ὄρεξιν νά έ-
πυρηνήσῃ συνήθως όταν βλέπῃ πῶς μαγειρεύουν τὰ φα-
γίά των, και τὰς τιμὰς αὐτῶν. Πρόκειται περί τῶν ξενοδό-
χων της Μασσαλίας, και της λύπης, την όποιαν έτράβηξαν
οἱ γαστρίμαργοι πελάται των, μή βλέποντες, έφέτος νά πε-
ριέχεται εις την λίσταν· κυνήγι πρὸ της έποχῆς καθ' ήν έ-
πιτρέπεται ή έναρξίς της θήρας, όπως έγένετο πάντοτε,
και ήτο εύκολώτατα νά τρώγῃ κανείς περδικας εις τοιαύ-
την έποχὴν. Ο λόγος της άνωτέρω άπουσίας εἶνε ότι οἱ ξε-
νοδόχοι συνελθόντες άπεφάσισαν νά μή αγοράσουν έφέτος
κυνήγι προερχόμενον εκ λαθροθηρίας, ίνα άποθαρρύνουν τούς
λαθροθήρας· ο παραβαίνων την σύμβασιν ύποχρεούται νά
πληρώσῃ πρόστιμον 500 φράγκα! Οἱ άξιότιμοι ξενοδόχοι
τηροῦσιν αὐστηρώς την ύποχρέωσιν των μέχρις ὥρας, πρὸς
μεγίστην άπελπισίαν της λαϊμάργου πελατείας των.

Ρακοςυλλέκτης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθές περί τὸ μεσονύκτιον ο κρεωπώλης Άναστ. Κοτζαμ-
πανόπουλος μεταβάς εις την κατά την Βάθειαν οίκίαν του έ-
κακοποίησε διά ξύλου την γυναῖκα Βενετζάναν Γερανήτου,
μεθ' ής πρὸ χρόνων πολλῶν συνέζη παρανόμως· ο ύπαστυνό-
μος του ΣΤ' τμήματος παραδῶν τούτον ενεργεῖ την δέουσαν
έξέτασιν.

— Χθές περί την μεσημβρίαν ναύτης τις του έμπορικοῦ
άγγλικοῦ άτμοπλοίου Lartmor, όνόματι Ρίς κολυμβῶν
μετ' άλλων εν τῷ λιμένι Πειραιῶς, έπνίγει.

— Έν Πειραιεῖ χθές κατά τὸ μεσονύκτιον ο Άθ. Κα-
τσαρός· εν μέσῃ ὦν μετέβη μετ' άλλων εις την κατά την
συνοικίαν Έργοστασίῳν οίκίαν του Άναστ. Σταμοπούλου
και έζήτουν νά εισέλθωσι διά της βίας εν τῇ οίκίᾳ, ὅτε ο
ιδιοκτήτης πυροβολήσας κατ' αὐτῶν, έπλήγωσεν άκινδύνως
τὸν πρώτον τούτων Κατσαρόν.

Οἰκοπεδικόν Δελτίον.

Έν τῷ Δημοπρατηρίῳ χθές έπωλεῖτο τὸ εν Κολωνακίῳ οἰκόπεδον
Κόκκου εκ πήξεων 480· προσφορά έγένετο μέχρι 20 ὀρ. τὸν πῆχυν·
άλλ' οἱ πωλοῦντες δέν συγκατένευσαν.